

kan planlægge, som den ønsker. Jamen det er jo ikke det, det handler om; det handler ikke om at komme ud og opdrage den danske befolkning. Det handler om, hvordan flertallet af den danske befolknings stemmeafgivning præcist har påvirket Danmarks politiske ønsker i EU. Det må hr. Claus Larsen-Jensen da kunne give bare ét eksempel på heroppe fra talerstolen i stedet for at forsøge at snakke udenom, at det har vi hørt før, at det er det sædvanlige, osv. osv.

Der må da være noget politik i det her, hr. Claus Larsen-Jensen kan komme konkret ind på.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Frank Dahlgaard og derefter hr. Claus Larsen-Jensen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen hr. Claus Larsen-Jensen kan jo ikke sige, at vi ikke nu kan vurdere dansk økonomi efter nej, og at der vil gå mange år.

Jo, det kan man, og det er det, vismændene skriver i det resumé, der netop er offentliggjort. De skriver først, at det er vanskeligt at vurdere de fulde økonomiske konsekvenser, men så skriver de, at udviklingen i bl.a. aktiekurserne indikerer, at udsigterne for de kommende år ikke er påvirket negativt af afstemningsresultatet, selvfølgelig fordi aktiekurserne er påvirket af, hvordan udsigterne nu er 5, 10, 15 år frem i tiden. Det bliver diskonteret ned nu – bang – fredag, dagen efter folkeafstemningen.

Og udviklingen siden? Vismændene viser ligefrem en graf over, hvordan de danske aktiekurser er steget, mens de tyske er faldet.

Hr. Claus Larsen-Jensen må forholde sig til, at vismændene siger: Der har ikke været nogen negative økonomiske konsekvenser af nej, ved folkeafstemningen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Claus Larsen-Jensen og derefter Lene Espersen.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Til hr. Keld Albrechtsen: Hvornår har vi fået nok? Jeg ved ikke, om hr. Keld Albrechtsen går rundt med sådan en facitliste – det har jeg ham lidt mistænkt for, det er partiprogrammet – til, hvad han nu kan gøre. Hvis noget bevæger sig ret meget ved siden af det, så kan han altså ikke foretage sig noget.

Sagen er, at forhandlingsgrundlaget jo er rimelig klart. Vi slås for de danske mærkesager; vi slås på kommissærområdet; vi ved, der er andre forslag i spil; vi slås for det, jeg vil kalde de bløde områder – velfærd og arbejdsmarkedsmodellen – for at finde formuleringer, der betyder, at Danmark ikke er et problemområde, og at vi kan få noget fornuftigt ud af de her ting. Det er det, det handler om.

Så vil jeg til hr. Kristian Thulesen Dahl sige: Jeg gav et klart svar på, hvor det har en klar konsekvens, nemlig i forhold til forbeholdsaftemningerne. Men det, vi tager fat på i dag, er, at vi efter folkeafstemningen med Nice foran os, hvor vi er lige ved at være færdige om 2 uger, tager hul på en åbenhjertig diskussion, der rækker fremad, om: Hvad er det så, Danmark ønsker med den europæiske udvikling? Hvor vil vi hen? Det er i virkeligheden en åben invitation til, at hele den danske befolkning, samtlige politiske partier, alle, der vil deltage, kan gå aktivt ind i denne her del. Det her er altså et startskud, som er ganske væsentligt.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige: Jamen man kan stadig væk ikke af det, der var diskussionen på det økonomiske område, efter 7 uger drage vidtgående konklusioner, fordi det kommer an på stribevis af forudsætninger. Så lad os glæde os over, at det ikke er gået så galt. Men vi havde ingen anelse om, hvordan markedet i givet fald ville reagere på de her ting. Vi har været ganske heldige. Vi har en sund økonomi, som giver et godt udgangspunkt, og der er en række andre ting, der gør, at det står ganske fornuftigt. Det er der da grund til at glæde sig over.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Lene Espersen og derefter hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

I den her diskussion om resumeet fra Det Økonomiske Råd vil jeg da gerne bede hr. Claus Larsen-Jensen komme med sin mening om nogle af de konklusioner, der er i resumeet, og som jeg egentlig synes er ganske fornuftige, heriblandt at op til afstemningen øgedes rentespændet over for euroen, og at det efter afstemningen er faldet tilbage til det niveau, det var før.

Grunden til, at det er sket, skriver de økonomiske vismænd jo meget klart, er, at man stadig væk har tillid til den danske fastkurspolitik. Grunden til, at man har tillid til den, er jo, at de